

Til nr. 2 (§ 38, nr. 4)

Den foreslåede bestemmelse medfører, at en ægtefælle ikke længere vil kunne forlange bosondring, når den anden ægtefælle uden ægtefællens vidende har et arveberettiget barn uden for ægteskab.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 2.2.2.

Til § 3

(lov om forældremyndighed og samvær)

Til nr. 1-2 (§ 9 og § 11)

Ændringen betyder, at aftaler mellem forældrene om, at fælles forældremyndighed skal ophøre og placeres hos den ene af dem, eller at forældremyndigheden skal overføres til den anden forælder, ikke længere skal godkendes, men kun anmeldes til statsamtet for at være gyldige. Proceduren for anmeldelsen er den samme, som følges, når forældre anmelder aftaler om fælles forældremyndighed.

Ønskes forældremyndigheden overført til andre end den anden forælder, skal aftalen fortsat godkendes af statsamtet. Aftaler, hvorved forældremyndigheden overføres til den anden forælder og dennes nye ægtefælle eller til bedsteforældre, skal således fortsat godkendes.

Aftaler, hvorefter forældremyndigheden overføres fra andre end en af forældrene til (en af) forældrene, skal ligeledes fortsat godkendes.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, pkt. 3.1.2.

Til nr. 3 (§ 17, stk. 2)

Ændringen tager udgangspunkt i, at statsamtterne normalt kun skal tage stilling til spørgsmål, der har betydning for at fastlægge rammerne omkring samværet. Hermed tænkes navnlig på spørgsmål, som har betydning for, om samværet overordnet set kan gennemføres.

Spørgsmål af mere detailpræget karakter må parterne henvises til at søge løst indbyrdes, eventuelt gennem børnesagkyndig rådgivning eller konfliktmægling. Det kan dog ikke udelukkes, at nogle forældre har behov for, at rammerne for samværet fastlægges mere detaljeret.

Hvis spørgsmål af denne karakter gøres gældende som begrundelse for ændring af et samvær, skal statsamtet vurdere, om oplysningerne kan begrunde en ændring af samværet, jf. nedenfor.

Ændringen skærper kriteriet for, hvornår der kan ske ændringer i et samvær, idet ændringer som udgangspunkt alene kan ske, hvis der er tale om væsentligt forandrede forhold. Ved ændringer forstås enhver

ændring eller justering af eller fravigelse fra en eksisterende afgørelse eller aftale om samvær, uanset om spørgsmålet konkret har været behandlet tidligere.

Ændringen vil navnlig få betydning ved ansøgninger om enkeltstående ændringer af samværet, og ved ansøgninger om mindre ændringer af aftalte eller fastsatte samvær, der ikke har betydning for samværets overordnede gennemførelse.

Ad hoc ændringer og erstatningssamvær

Ad hoc ændringer af samvær, f.eks. på grund af større familiebegivenheder, er ikke af overordnet betydning for gennemførelsen af samværet. Det vil derfor som udgangspunkt være overladt til forældrene selv – eventuelt gennem mægling og rådgivning – at bytte samværsweekender eller lignende. Det gælder uanset, om det er bopæls- eller samværsforælderen, der søger om ændringen. Det betyder, at en ansøgning om bortfald eller flytning af et samvær, f.eks. for at barnet kan deltage i en af forældrenes bryllup, bedste-forældrenes guldbrillup eller sted-/halvsøskendes barnedåb, fødselsdag eller konfirmation, kan afvises fra behandling, uden at ansøgningen forelægges for den anden forælder. Dette vil have som konsekvens, at samværsresolutionen er gældende, og at samværet skal gennemføres i overensstemmelse hermed, hvis forældrene ikke indgår en anden aftale.

Også situationer, hvor ansøgningen er begrundet i, at bopælsforælderen i enkeltstående tilfælde ikke har mulighed for at deltage i afhentning og/eller aflevering som forudsat i resolutionen, vil kunne afvises. Hvis forældrene ikke kan blive enige om en løsning, vil bopælsforælderen således skulle sørge for, at barnet kan blive afhentet og afleveret af samværsforælderen i overensstemmelse med resolutionen.

Ved afgørelser om erstatningssamvær skal der især lægges vægt på, om tabet af samværsdage har betydning for forholdet mellem barnet og samværsforælderen. Hvis der er et hyppigt og regelmæssigt samvær, vil tabet af nogle få dage i almindelighed ikke skade samværsforælderen forhold til barnet. I sådanne situationer bør der ikke fastsættes erstatningssamvær, idet det er vigtigt ikke at bryde den faste plan for samværet, som normalt må anses for at være bedst for barnet.

Der vil derfor normalt ikke blive fastsat erstatningssamvær, hvis samværsforælderen på grund af egne forhold må afløse et samvær, eller hvis samværet må afløses på grund af barnets sygdom.

Der vil normalt heller ikke blive fastsat erstatningssamvær, hvis samværet bortfalder, fordi den af forældrene, der har barnet boende, holder ferie med barnet. Baggrunden herfor er, at barnet skal have mulighed